

[Vagn Bro.]

i Lovforslagets § 3 allerede har sikret sig mod saadanne Personer, der for saa vidt overtræder gældende Lov i anden Potens.

Retsplejeudvalget har støttet dette Forslag. Jeg ser, at det har været i Tvivl om, hvorvidt dette Forbud kunde nedlægges ved Domstolene, idet man — og det er der vist meget rigtigt i — har ment, at det ikke er let at formulere Lovforslagets § 2, men jeg vil gerne sige, at det er muligt, vi paa enkelte Punkter kan stille det noget skarpere op. Det ved jeg nu ikke paa nuværende Tidspunkt, men selve Princippet, at vi gaar til Domstolene, vil jeg meget stærkt anbefale; jeg tror, at det i det hele vil være den rette Form.

Det andet Omraade skal jeg ikke sige mange Ord om; det gaar ud paa at forhindre Reklamationer. Det er efter min Mening udtrykt saa klart og tydeligt, at der ingen Grund er til ved denne Behandling at gøre yderligere Bemærkninger derom.

Endelig skal jeg anerkende, at man ikke har begrænset Lovforslagets Omraade ene til de specielt juridiske Forretningers Varetagelse, men at man ogsaa har medtaget de i Lovforslagets § 1 nævnte Virksomheder: Inkassobureauer, som jeg jo nok tror, at Samfundet i høj Grad staar sig ved at have Indseende med, Detektivbureauer — jeg ved ikke, om jeg maa bruge det Udtryk —, denne underlig illegale Form for Politivæsen, hvorom der staar i Bemærkningerne, og det tør jeg ikke bestride kan være rigtigt, at der kan i visse Situationer være Brug for dem, men jeg tror i hvert Fald, det er ganske godt, at de kommer lidt ind under Kontrol; og endelig disse Ægteskabsbureauer, som er en ganske ejendommelig Form for offentlig Virksomhed. Men i hvert Fald anerkender vi, at dette er kommet med, og jeg skal for min Part slutte med at sige, at i det store og hele er dette Lovforslag af en saadan Beskaffenhed, at vi med Glæde vil yde vor Medvirken til det. Det sætter Skel mellem, om jeg saa maa sige, de gode og de onde, og det siger, at de gode skal have Lov at fortsætte. De skal alle ind under Kontrol, som aldrig kan skade de gode, men som kan medføre, at vi kan gribe ind over for de slette.

Ifølge Lovforslaget er det Meningen, at Loven skal træde i Kraft den 1. Oktober 1942. Jeg vil udtrykke det Haab, at man i den høje Rigsdag kan arbejde saa hurtigt, at dette kan lykkes.

Henning Hasle: Som det blev nævnt af Justitsministeren ved Forelæggelsen, og som det ogsaa er nævnt her i Dag, var det en ganske bestemt Sag, der gav Stødet til, at dette Spørgsmaal, der havde ligget skjult og ventet paa at komme frem gennem mange Aar, er blevet rejst. Jeg havde selv den Ære at repræsentere Anklagemyndigheden i den Sag ved Landsretten og fik Indblik i, hvor rystende det er, at en Person af den Kaliber kan tillade sig at nedsætte sig og kalde sin Virksomhed noget i Retning af „Retsbureau“ og optræde som Raadgiver for andre Mennesker. Man kan derfor sige, at intet er saa galt, uden at det jo er godt for noget. Det satte mere Fart i Sagen, og jeg paaskønner i høj Grad, at den højtærede Justitsminister har taget det Initiativ, han her har taget.

Det er rigtigt, som det er blevet fremhævet, at en saadan Lov ikke gives i Sagførerstandens Interesse, og jeg vil gerne sige, at jeg tror heller ikke, at Sagførerstandens som saadan har nogen videre Interesse i den. I hvert Fald i København og de Steder, hvor jeg kender rigtig til Forholdene, har der ikke været nogen Konkurrence mellem de uddannede Jurister og de Personer, det her drejer sig om. Der er sikkert Dele af Landet, hvor der kan være en vis Konkurrence mellem ikkeuddannede Folk og Sagførere, men jeg tror nu ikke, det betyder ret meget. Det er ganske givet, at denne Konkurrence ikke vilde kunne motivere noget Indgreb fra Statens Side, i hvert Fald ikke, hvis det ikke var sammenkædet med Hensynet til Befolkningen, som er det vigtigste.

Man har været forsigtig ved dette Lovforslags Udarbejdelse, og det er sikkert ogsaa rigtigt. Man er ikke skredet til noget Forbud. Det vilde have vakt Ængstelse i visse Kredse, og det vilde muligvis ogsaa have været forkert. Det er muligt, at der kan være Brug for en saadan Virksomhed i visse Tilfælde, selv om den ikke er autoriseret. Jeg tror det nu ikke, men selve Muligheden kan maaske ogsaa motivere, at man ikke gaar videre, end man gør ved dette Lovforslag.

Hvis man skal se paa det fra et Sagførersynspunkt, tror jeg ikke, at der er nogen Grund for Sagførerstandens til at kræve Eneret her. Jeg tror, at der inden for denne Stand vil være Tilfredshed med det Forslag, den højtærede Justitsminister har fremsat. I øvrigt er den Konkurrence — hvis man endelig vil se det ud fra et Sagførersynspunkt —, som har været drevet, blevet indskrænket i de senere Aar. Det